

איש ואישה אפשר גם: גבר ואישה.

הרצאת המדריך מס' 62 | 1 באפריל, 1960

"בהרצאה זו יש הערה אחת או יותר על הומוסקסואליות. דברי המדריך על הומוסקסואליות היו מקור למחלוקת בקהילת הנושא.

מילים אלו עלולות לגרום לכאב, במיוחד בהתחשב בנטייה המינית ובחוויה של הטיה היסטורית ובהווה. אנו מזכירים לכולם שבנושא זה, כמו בכל הנושאים, המדריך מזמין אותנו למצוא את הסמכות הפנימית שלנו."

(ספטמבר 2022 International Pathwork Foundation מועצת הנאמנים של הנושא)

שלום רב, חבריי היקרים. מבורך הערב הזה; ברכות לכל אחד מכם.

הרוח המקורית, כפי שנוצרה לראשונה, הייתה זכר ונקבה באחד. כאשר התפתחותם של כל הבריות שנפלו תושלם, זכר ונקבה יהיו שוב אחד. כאחד מתוצרי הלוואי של הנפילה, הישות המקורית מופרדת ומפוצלת. אמרתי זאת בעבר בזמנים שונים. ככל שההתפתחות של הישויות שהיו מעורבות בנפילה נמוכה יותר, כך הישות המקורית מפוצלת כעת למספר גדול יותר של חלקים נפרדים. התפתחות האנושות הגיעה לשלב שבו הפיצול הוא כפול. זה מתבטא בקיומם של שני המינים: איש ואישה.

מטרת ההפתחות היא למצוא את הדרך חזרה אל האחדות המקורית, או האחד הכולל הכל. במישור האדמה, היבט מסוים של התפתחות הוא האיחוד בין איש לאישה. לזיווג של המינים יש אפוא משמעות עמוקה יותר מסתם הולדה. במערכת היחסים בין המינים אפשר להתגבר על כל כך הרבה, אפשר ללמוד כל כך הרבה; ההתפתחות יכולה להתקדם הרבה יותר טוב מאשר בכל דרך אחרת. אהבה, שהוצתה על ידי ארוס והדחף המיני, יכולה לפרוח בקלות רבה יותר מאשר במערכות יחסים אחרות, ואהבה היא תמיד המטרה הסופית! אבל היחסים בין המינים מציעים גם יותר משוכות וחיכוכים מכל מערכת יחסים אחרת, כי הרגשות האישיים מעורבים יותר. לכן אובייקטיביות והבדלות חסרות במידה רבה יותר מאשר ביחסים אנושיים אחרים. מכאן שנישואים הם מצד אחד הקושי הרב ביותר מכל מערכות היחסים, אך מצד שני הפורה ביותר, החשוב ביותר והמאושר ביותר.

מאז הופעת המין האנושי על פני כדור הארץ, נוצרו גם תפיסות שגויות ודימויי המונינים על יחסי איש-אישה. באופן שטחי, נראה שיש הבדל גדול בין גבר לאישה. עם זאת, במציאות ההבדל אינו חצי בגודלו ממה שאתם חושבים. שכן כל גבר נושא בנשמתו את הצד הנשי של הטבע שלו, כפי שכל אישה נושאת את הצד הגברי שלה. זה כאילו כל אחד מהם מכיל בתוכו פקסימיליה או דפוס/ הטבעה של החצאים האחרים שלהם, החיים אי שם ביקום. עם זאת, הטבעה זו אינה רפרודוקציה של תמונה, גרידא; זה חלק חי ואמיתי מהטבע של האישיות של כל אחד. החלק הנסתר הזה דומה במידה מסוימת לצד השני של המטבע. עכשיו, אסור לכם לדמיין שהחלק הזכרי בנקבה והחלק הנקבי בזכר נסתר, בעוד החצי השני פתוח. אלא תארו לכם דיסק שמדי פעם נוטה יותר לצד אחד, ואז לצד השני, ותתקרבו כך לאמת.

ההטבעה החיה של החצי השני בכל נשמה מסבירה את הכמיהה והחיפוש המתמידים אחר איחוד, אחר בן-לוויה ואהבה עם המין השני. זהו גם מקור הדחף המיני ככזה. ההטבעה החיה הזו של החצי השני של האדם אחראית גם למגמות גבריות כביכול

אצל האישה ומגמות נשיות כביכול אצל הגבר. ככל שהדיסק הזה גמיש יותר, כך המגמות ההפוכות הללו מתבטאות יותר. ככל שזה נוקשה יותר, כך הן מתבטאות פחות. עם זאת, אין זה אומר שהמגמות הללו אינן קיימות. ככל שהנשמה בריאה יותר, וככל שפחות מושפעת מדימוי המונים מבחינה זו, כך יתגלו תכונותיה ההפוכות בצורה בריאה ומועילה, תוך הרמוניה, במקום בקונפליקט עם המגמות האופייניות המקובלות למין הנדון.

אחד מדימויי ההמון המתוחזקות בעקשנות היא על גבריות ונשיות. גבר אמור להיות חזק ואישה חלשה. גבר אמור להיות אינטלקטואלי ויצירתי; אישה אמורה להיות פחות אינטליגנטית ויותר רגשית מגבר. גבר לא אמור להיות אינטואיטיבי ורגיש, בעוד שאישה כן. גבר אמור להיות אקטיבי, אישה פסיבית. מושגים אלו ועוד הרבה וריאציות שלהם היו קיימים מראשית האנושות. היו תקופות בתרבויות מסוימות שבהן קנה המידה התנדנד חזק לקיצוניות ההפוכה, כפי שקורה היום בהיבטים מסוימים, אבל כל הקיצוניויות באות מתוך מרד ואי הבנה ולכן חייבות להיות לא בריאות ושקריות באותה מידה. עליהן גם להוביל חזרה לאלטרנטיבה הישנה שנגדה מרדו. זו רק שאלה של זמן. האמת היא שכל המגמות הללו כביכול גבריות או נשיות קיימות בכל אדם, ויש להן זכות קיום. הן לא מפחיתות את גבריותכם או נשיותכן: להיפך.

בגדול, ההשפעה של דימויי ההמון הללו היא כפולה. מלכתחילה, גברים ונשים מדכאים את המגמות ההפוכות שלהם, מרגישים אשמה וחוסר התאמה לגביהן. מיותר לציין שזה מזיק ביותר. שנית, דמויי המון אלו הביאו להדגשת יתר מכוונת על המגמות המתאימות למין המדובר.

במשך מאות על מאות שנים, האדם פיתח וטיפח את המיומנות וכושרו הגופני ואת יכולתו האינטלקטואלי - הצד הפעיל שלו. במקביל הוא דיכא והניא בכוונה את התפתחות הטבע הרגשי והאינטואיטיבי שלו. עם אישה, זה היה הפוך. ההשפעה הייתה, ועודנה, מצערת מאוד עבור האנושות כולה. באישיות האינדיבידואלית נגרם מצב של חוסר איזון וחוסר הרמוניה, ומתווסף עליו נטל של אשמה וחוסר התאמה. בחברה, התקדמות טכנית והדגשת יתר של מדע ואינטלקט הם התוצאה של עולמו של האדם, עם הזנחה מקבילה של תכונות הנשמה, אם להזכיר רק היבט חשוב אחד. מלחמות, מהפכות וניהול לא נכון של עושר העולם הם התוצאה הברורה. שום מדד חיצוני, לא משנה כמה חכם, לא יתקן את המצב העולמי עד ואלא אם יבנה איזון של כוחות אלו בנשמות בודדות. לא עד שיוכר ששני הצדדים של האישיות האנושית צריכים להיות מפותחים ומובנים באותה מידה, תמצאו שלום וקצת צדק במישור האדמה הזה.

האישה נאלצה מזה זמן רב לדכא את האינטליגנציה והיצירתיות שלה, שיכולות להיות מועילות עוד יותר כשהן מחלחלות בכוח האינטואיטיבי שלה ובצד הרגשי שלה, שהן תכונות הנשמה של הטבע שלה. בכל פעם שחשה בתוכה את התכונות האסורות הללו של אינטליגנציה ויצירתיות, היא מיהרה לדכא אותן מתוך אשמה. על ידי כך, היא גם שמרה על האינטרסים שלה, או לפחות כך היא האמינה. היא חששה שהכרה גלויה בתכונות הללו תעלה לה באהבתו של הגבר. זה נמשך כל כך הרבה זמן ובכל כך הרבה דרכים מחוספסות, עד שבסופו של דבר היא התמרדה. מרד זה נודע בשם "אֶמְנִיפִצְיָה" / שחרור.

שום דבר בריא ומועיל לא יכול להתפתח מתוך מרד, לפחות לא בטווח הארוך. מרד הוא מהפכה, ומהפכה תמיד מנוגדת לאבולוציה שהיא צמיחה אמיתית. צמיחה אמיתית היא התפתחות איטית המבוססת על הבנה מעמיקה של העצמי והנושא המדובר. מרד

או מהפכה מסתירים תמיד כעס לא מזוהה על העצמי המושלך על העולם החיצון. לפיכך, השינוי שחוללו מהפכה או מרד מתעלם ממהו חיוני מאוד לגבי העצמי, ובורות זו אוסרת צמיחה בריאה.

האמנציפציה, מלבד כמה היבטים בריאים שבהם הייתה מעורבת צמיחה אמיתית, התבססה בעיקר על מרד. לכן זה לא ממש הצליח. מאז, מאמצייה של האישה להצהיר על שוויון מול הגבר, הפחיתו לעתים קרובות את נשיותה, כך שדבריהם המחזיקים בדימוי ההמוני נראו נכונים. אבל הם רק נראו כנכונים כי קיצוניות, כמו דימוי ההמונים, לעולם אינה הפתרון. הקיצון ההפוך, בהיותו תוצאה של מרד ומהפכה, יוביל בסופו של דבר חזרה לעיוותים של הקיצון השגוי הראשון. המרד והטינה פוסקים אוטומטית ברגע שהנושא הפנימי האישי מובן לחלוטין.

עם זאת, המסר הפנימי שקיבלה האישה בתקופה זו בהיסטוריה היה לחשוף את תכונותיה הרדומות אותן דיכאה בטעות במשך מאות רבות של שנים. רק שהיא לא הבינה את המסר כמו שצריך. היא הלכה בעקבות המסר, אבל מכיוון שהיא לא הבינה את המסר אלא את משמעותו כמרד, התוצאה לא הייתה מוצלחת לחלוטין. האמנציפציה כביכול הפכה את האישה למעשה לפחות אישה, במקום להפוך אותה ליותר, על ידי גילוי האינטליגנציה, הכוח, הפעילות והיצירתיות שלה, ללא מרד.

משהו דומה קרה לאדם. גם הוא קיבל מסר פנימי. הוא לא הלך אחריו במרץ כמו אישה, כי הייתה לו סיבה פחותה לעשות זאת. עמדתו הייתה מתאימה יותר לספק את הדרישות של עקרון השלטון האוניברסלי של הפעוט באישיות האנושית. אולם הזרם הקוסמי שסוחף את מישור האדמה שמנסה תמיד ליצור הרמוניה וליצור איון, נגע גם באדם. הוא נסחף לתוכו, אבל בחצי פה ושוב, בלי להבין במה מדובר. במשך מאות שנים התפתח האדם באופן חד צדדי, תוך שימת דגש על תבונתו, התושייה שלו, כוחו הפיזי, אך סיכל את טבעו הרגשי והאינטואיטיבי. מאחר שהאחרון הוא תנאי מוקדם מהותי לכוח פנימי אמיתי, האדם החליש את עצמו בתוך, בבסיס. בכך שהכחיש בתוך עצמו את מה שהוא בטעות חשב שהוא לא גברי אלא נשי, הוא הפך להיות פחות גבר במקום יותר גבר. אתם יכולים לראות זאת היום בדרכים רבות. לעתים קרובות מציינים שנשים חזקות יותר מבחינה רגשית מגברים. יש בזה איזו אמת, שלגביה נתתי לכם כעת את ההסבר.

אז זה די נכון שגבר ואישה נעים בכיוון הנכון, בכיוון של הרמוניזציה, של גילוי הצד החבוי והאסור עד כה בכל אחד מהם. אבל המטרה הזו ברובה לא ברורה, רק מורגשת במעורפל, ואפילו פחות מובנת. לעתים קרובות זה מתערבב עם עיוותים אישיים. לעתים קרובות אנשים משתמשים במטרה הטובה כמסך כדי להסתיר ולטפח מניעים שגויים. אצל האישה זה משמש לעתים קרובות לעודד את התוקפנות והעוינות שלה; באדם, את החולשה והתלות שלו. כאשר מניעים בריאים מתערבבים עם מניעים לא בריאים והאדם אינו מכיר בעובדה זו, התוצאה חייבת תמיד להיות בספק. אתם יודעים זאת מעבודתכם האישית; זה לא שונה במגמות אוניברסליות אלה.

ההתרחשות ההולכת וגוברת של הומוסקסואליות בשני המינים היא היבט נוסף של הגישה השגויה אשר לא מבינה את המסר של הנשמה לגלות את הטבע הכולל של הישות, לפתח את הצד השני שלו. כל זרמי הנשמה הבריאים והחזקים, כל ההתנהלות הפנימית והחיצונית על פי החוקים הרוחניים האוניברסליים של אהבה, אמת וצדק ידועים לאנושות במהות ובעיקרון. כיוון הרוח ניתן תמיד לכל אדם. לעתים קרובות האינדיבידואל הולך לפי הכיוון הזה, אבל לא מבין את ההליך ההכרחי של תחילה למצוא את כל מה שחורג מהעיקרון הנכון. האדם חש במעומעם את הסטיות הפנימיות

שלו ומנסה לכפות את הדרך הנכונה. זה לא יכול לעבוד. אם ינסה, האדם יונע ממרד ומכפייתיות, לא משנה עד כמה המניעים המודעים של האדם נכונים. זה יגרום להתפתחות לעבור לערוץ שגוי והתוצאה תהיה העמדת פנים.

נכון שכוח ופעילות אגרסיביים ועוינים אצל אישה יפחיתו את נשיותה. אבל כך גם. הדיכוי של עוצמתה הבריאה, של פעילותה ושל כוחות היצירה האמיתיים שלה. נכון שרוך אצל גבר, הנסמך על התלות הבוסרית שלו, הופכת אותו לחלש ולכן פחות לגבר. אבל אותו דבר קורה אם התגובות האלה מוסתרות מתחת לפרודיה ניכפית על גבריות. במובן אחר זה מחליש אותו עוד יותר. המטרה חייבת להיות התפתחות איטית של תכונות לא מעוותות שדרושות באמת בזמן הזה, להביא אותן להרמוניה עם שאר האישיות. אם האדם יפתח בתוכו את אותן תכונות שנחשבות בדרך כלל כנשיות, הוא יהפוך ליותר גבר, בתנאי שהתפתחות זו מתרחשת מבלי לעודד חולשה ותלות חולים. אם האישה מפתחת אצלה את התכונות שנחשבות בדרך כלל כגבריות, היא תהפוך יותר לאישה בתנאי שהיא לא תשתמש בתוקפנות, עוינות ומרד כתכונות גבריות כביכול שהיא רוצה לקדם.

ההבדלים בין גבר לאישה אינם גדולים כמו שאתם חושבים, אפילו לא מבחינה אנטומית. ניתן לראות אותם כתשליל של צילום לעומת המקורי. מה ששחור באחד, הוא לבן בשני, ולהיפך.

לשחרר את עצמכם מדימויי המון ותפיסות מוטעות, אשר, אגב, תמיד מבוססות על הדימויים האישיים שלכם, זו הדרך היחידה להביא את כל הטבע שלכם לפוקוס ולהרמוניה. זה לכשעצמו יאפשר לכם למצוא אחדות על פני האדמה הזו במידה המירבית האפשרית. זה לכשעצמו יאפשר לכם לנהל מערכת יחסים מוצלחת עם המין האחר ולהפוך את ההשקעה בנישואין למשמעותי ולמספק.

כל כך הרבה עזרה וייעוץ מוצעים בזמן שלכם בנושא זה. רוב העזרה והעצות הן שטחיות למדי, מכיוון שהמציאות הבסיסית מתעלמת או לא נלקחת בחשבון במלואה. ככל שתבינו טוב יותר את המשמעות הרוחנית של להיות גבר או אישה, כך יש לכם יותר סיכוי להבין ובכך לפתור את הבעיות שלכם.

אין זה פלא שנישואים הם מיזם כה קשה ולעתים קרובות מוצלח רק למחצה. למען האמת, אינכם יכולים למצוא איחוד אלא אם כל אחד מבני הזוג ימשיך להתפתח באופן חד צדדי, ויעודד זאת גם אצל האחר. אתם גם לא יכולים [למצוא איחוד] אם הצד שיש להוציא ולפתח בצורה הרמונית משמש כנשק. בין אם הנשק הזה משמש לכיסוי חולשה ותלות אצל הגבר או מרד ותוקפנות אצל האישה, שני בני הזוג לא יכולים להיפגש באמת.

זה לא נכון שהגבר פעיל ושהאישה פסיבית מטבעה, אבל שניהם מפגינים היבטים שונים של פעילות ופסיביות. פעילותה של האישה צריכה להחיות ולהפוך את הפסיביות שלה לתוססת במובן האמיתי והטוב. הפעילות שלה תמנע מהפאסיביות שלה להיות חסרת תנועה או עבשה, תשמור עליה נזילית, זורמת בתנועה מתמדת, כפי שכל התכונות הרוחניות באמת חייבות להיות. הזרמים הפעילים של האדם צריכים להביא את הפסיביות שלו לידי ביטוי, למנוע מהזרם הפעיל להפוך לאגרסיבי מדי, לעגל ולרכך אותו, להוריד ממנו את הקצוות ולהאט את התנועה הפתאומית והמהירה מדי של הזרם הפעיל יתר על המידה. בראייה כוללת, אותו דבר קורה גם לגברים וגם לנשים, רק שבכל מקרה הצד הנגדי מופנה מבפנים החוצה, כביכול.

הדבר נכון גם לגבי היבטים אחרים, כביכול גבריים ונשיים. אני אגע בזה רק בקצרה, כדי לתת לכם קצת חומר למחשבה ולהאיץ בכם להמשיך את העיונים בזה בעצמכם. בלי תכונות הנשמה של אהבה, טוב לב ואינטואיציה - הפותחות את הדרך להבנה - אינטליגנציה ותבונה הן כאין וכאפס ולא יביאו שום תוצאה מועילה בשום תחום שהוא. מצד שני, אהבה, טוב לב ואינטואיציה, אם לא יוצתו על ידי אפליה - שהיא תוצאה של תבונה ואינטליגנציה - יאבדו בקלות בערוצים לא נכונים ולבסוף יהפכו להרסניים, אפילו להרס עצמי. אפשר לומר הרבה יותר על ההכרח להלחים את התכונות הכביכול גבריות ונשיות. אחד בלי השני תמיד יגרום להגזמה לא בריאה, למבוי סתום, למשהו מזיק. רק שניהם ביחד יוצרים שלם הרמוני בישות האינדיבידואלית, מוכנים להצטרף לאינדיבידואל אחר באיחוד אידיאלי.

כפי שהאנושות עומדת כיום בהתפתחותה הכוללת, מיזם הנישואין הוא מיזם מורכב מאוד. זה נובע בין השאר מהתנאים שעליהם דיברתי זה עתה, וגם מהקונפליקטים הפנימיים האישיים של הפרט. יעברו מאות רבות של שנים עד שהאנושות תגיע לנקודה שבה רוב הנישואים יהיו מוצלחים באמת. עם זאת, קל וחומר שיש סיבה לנסות נישואים עכשיו ולהפיק את המיטב, וללמוד מזה כי יש כל כך הרבה בנישואים.

אי אפשר ולא צריך לכפות את האיחוד. אסור לאכוף רצון מודע בגלל דבריי, בעוד שפחדים וחסימות לא מודעים עדיין לא מזוהים ולא פתורים. כפייה לא תביא פתרון שמח. אבל בהתפתחות העצמית שלכם, בכל מקום שבו אתם עומדים מבחינה זו, אתם יכולים לחקור את הקשיים המיוחדים שלכם ולנסות לזכור כיצד ההשפעה של התפיסות השגויות הכלליות ודימויי ההמון הללו מקיימת ומחזקת את הדימויים האישיים והמסקנות השגויות שלכם. מסקנות שגויות רבות נגזרות בחלקן מדימויי המון החקוקים היטב באישיות אינדיבידואלית של רבים. קחו את דימוי ההמון שאהבה מחלישה ומסוכנת. מושג לא מודע כזה ישפיע על נישואים באופן פוגע יותר מכל מערכת יחסים אנושית אחרת.

חלק מהדברים שאמרתי כבר די ברורים ולא נראים חדשים. דברים אחרים שצינתי עשויים להיות קשים להבנה. אבל אם תשתמשו בדמיון שלכם כדי להרהר במדיטציה בנושא הזה, תרגישו את האמת וזה הרבה. זה יהיה הרבה יותר מההבנה השטוחה של האינטלקט בלבד.

נגעתי בנושא העצום הזה רק בקווים הרחבים ביותר הלילה. היבטים רבים יידונו בעתיד. לאחר מכן תראו שכל הפרטים שאנו עשויים לשקול בהמשך, כלולים בנקודות שהוזכרו הערב. אנו רק נרחיב ונחבר אותם. נסגור את המעגל בין דימויים אישיים לדימויי ההמון. זה יצטרך להיעשות גם בעבודה האישית שלכם. הרצאה זו תהיה סקיצה גסה של התמונה שאט אט נשלים יחד.

זה יהיה מועיל במיוחד להקדיש יותר זמן לדיונים ולשאלות בנושא של הערב. הבה נקווה שדברי יעזרו לכם להשתתף באופן פעיל בחילופי דברים הדדיים שכאלה.

שאלה: האם תוכל לפרט למה בדיוק הכוונה באיחוד? במה זה כרוך בדיוק?

תשובה: ניתן לדון במושג האיחוד בשני מישורים בכל הנוגע לנושא שלנו. אני לא מדבר עכשיו על איחוד עם אלוהים. במובן הגבוה ביותר, איחוד הוא התכה והתמזגות של שתי ישויות שהתפצלו. זה מתרחש כאשר שתי הוויות הופכות שוב לישות אחת. האיחוד בספירת כדור הארץ הזה בין גבר לאישה שואף לאותה מטרה ומנסה להשיגו

במידה מסוימת בתוך תוכו. ברגעים נדירים זה יכול לקרות. אבל כל שכבות הבורות והפחד מקימים שוב, במהרה, חומה מפרידה. מטרת התפתחות כזו היא להרוס את החומות המפרידות הללו, בין אם הן עומדות בין בני אדם לאלוהים, בין האנושות לאמת הרוחנית והמציאות, בין אנשים, ובין אם בין גבר לאישה. אהבה היא המפתח היחיד לביטול הקיר הזה. באהבה ההבנה פתוחה. ועם הבנה, ניתן להשיג אחדות או איחוד. אבל אי אפשר לכפות אהבה. ניתן להשיג אהבה רק על ידי הסרת כל החסימות והטעויות בנפש האדם. חשיבות האגו ועיסוק במחשבות שאינן נותנות מנוח, מנוגדים ישירות לאהבה. אבל לפני שניתן להסיר את האגו הקטן, יש להכיר בו על כל היבטיו; יש לאפשר לו לעלות אל פני השטח. אז, ורק אז, יכולה להתפתח האישיות האמיתית שאינה זקוקה עוד למה שנראה היה שהאגו הקטן צריך. אז האהבה יכולה באמת להתפתח ולהביא לאיחוד.

זה נכון לגבי כל מערכות היחסים האנושיות. בנישואין, האהבה בין שני אנשים הופכת את השגת האיחוד לקלה יותר מאשר במערכות יחסים אחרות, כמו חֶבְרוֹת למשל. זה קל יותר כי זה ניזון מארוס ומהדחף המיני. ללא אלמנטים אלו קשה יותר להתגבר על ההפרדה. לא ניתן להחליק חיכוכים בקלות כפי שהם כאשר ארוס קיים כגשר לאהבה. [ראו הרצאה מס' 44: כוחות האהבה, ארוס ומין].

מצד שני, למערכת יחסים סתמית יותר יש פחות סיכוי לחשוף חיכוכים, ולכן כמובן קל יותר לתחזק אותה. אפשר לסכם בכך שנישואים כמעט והיו בלתי ניתנים לביצוע עבור המין האנושי, אם לא היה להם את העזרה של ארוס והדחף המיני. שמירה על אלה כלפי בן הזוג היא אפוא מטרה בפני עצמה בנישואין. במונחים הפשוטים ביותר, האיחוד הוא למצוא את האחר [במקביל] בכמה שיותר רמות. יש בזה הרבה יותר מסתם להבין את האחר, להיות בהרמוניה איתו או איתה. זהו שילוב של הטבע הגופני, נפשי, הרגשי והרוחני של שני אנשים. זה יכול להיעשות אם לשניהם יש את הרצון ואת ההבנה.

מה שנכון לכל מערכות היחסים האנושיות בהחלט נכון אפילו יותר בנישואין. כל חיכוך ואי הבנה, לא משנה עד כמה אדם אחד טועה באופן בוטה, הם אינדיקציה למשהו מעוות או בורות בתוך העצמי. בנישואים האידיאליים זה תמיד יישמר מול העיניים ושני בני הזוג יחפשו את האלמנט הזה בעצמם. אז הם יגלו שהשני הגיב, אולי לפעמים בחוזק מופרז, לחלק הקטן הזה שהוא מטושטש, כביכול. החלק הדיסהרמוני אצל האחד מגיב אוטומטית לחלק הדיסהרמוני אצל השני. שני החלקים הדיסהרמוניים אינם תמיד בעלי עוצמה שווה, אבל זה לא משנה. אם ניתן היה למצוא את המפתח הזה לנישואין, ניתן היה לבצע כוונון אמיתי. הכוונון היה מקדם את ההתפתחות העצמית, ובמקביל מספק מפתחות נוספים של התכווננות זה לזה. בדרך זו איחוד אמיתי נוסה בהצלחה.

שאלה: כמה מאיתנו דנו בסוגייה מדוע כל כך קשה לגברים לתקשר כאשר יש בעיה רגשית בין שני בני זוג. נשים מנסות לדבר על זה וגברים מתחמקים מזה. האם זו הבושה של הצד הרגשי?

תשובה: כן, זו סיבה אחת. זה בהחלט קשור לזה. האדם נרתע מרגשות. הוא מפחד מהם, בין היתר בגלל התפיסה השגויה התכופה שהזכרתי קודם, כלומר, שרגשות הם מסוכנים ואם אי אפשר להתחמק מהם, צריך איכשהו לשמור אותם בסוד, לפחות כשהם מייצרים תוצאות שליליות. אי הבנות הן תוצאות שליליות, ולכן הן מזכירות לאדם את המסקנה השגויה שלו שיש להסתיר רגשות. הן נובעות גם מדימויי המון שטוענים שזה מתחת לכבודו של גבר להיכנס לדיונים אינטלקטואליים עם אישה שאמורה להיות נחותה. הוא עשוי לדון [עם האישה] בנושא ניטרלי, אבל כשנכנסים

לתמונה אשמות וחוסר התאמה אישיים - שהם בלתי נמנעים בחילוקי דעות או מריבות- הגבר חושש שהוא לא יוכל להתמודד עם האישה וחושש שבכך, הוא יסכן את הגבריות שלו. מכיוון שטבעה של האישה להתעכב על נושאים רגשיים, על כל דבר אישי, היא מוכנה, עברה הכשרה, ולעתים קרובות בקיאה יותר בהיבט זה מהגבר. לכן, הגבר מפחד להפסיד. נראה לו שהוא לא רק מפסיד את הוויכוח, אלא גם חלק מכבודו הגברי. רק בגלל שהזניח לחזק את הטבע הרגשי שלו, הוא מפחד ואשם בחולשה שהוא חש בתוך עצמו.

מאידך, האישה עלולה להדחיק ולהסתיר את התוקפנות, העוינות והטינה שיש בה כלפי הגבר, מאחורי חזיתו של דיון סביר, שמטרתו המודעת אמורה ליישר חילוקי דעות. ייתכן מאוד שהמניע החיובי קיים במידה חזקה יותר מהשלילי המוזכר כאן, אבל השלילי יספיק כדי להשפיע על הרובד התת מודע המקביל של הגבר. זה גורם לו להגיב בצורה הכי שלילית למשהו שנועד בצורה מועילה בלבד, לפחות במודעות של האישה.

שאלה: אבל מכיוון שסוג זה של דיון הוא כמעט מכשול לאיחוד, אולי תוכל לעזור לנו כיצד עלינו לנהוג בהקשר לזה?

תשובה: אל תכריחו את זה. הדרך שבה אתם יכול לעשות את זה היא לא על ידי שכנוע של האחר. התפתחות ופתרון בעיות יכולים לקרות כך רק לעתים רחוקות; אלא במקום זאת, על ידי חיפוש בתוך עצמכם, אחר מה שמושך תגובה שלילית. בנתיב הזה חוויתם כבר חוויות כאלה, למרות שהטעות הברורה הייתה בצד השני, למרות שמעולם לא חשבתם שמהו יכול להיות לא בסדר עם עצמכם, למרות שהרציונליזציות שלכם היו משכנעות ונכונות ביותר. ככל שתצליחו בהכרה כזו לעיתים קרובות יותר, כך אתם קרובים יותר לפתרון כל הבעיות הפנימיות והחיצוניות שלכם. אם תמצאו את הרגשות הכמוסים שלכם, תבינו מדוע אנשים אחרים מגיבים בצורה שלילית למשהו שהייתם משוכנעים שהכיל רק את המניעים הטהורים ביותר. מה שאמרתי קודם על נישואים מהבחינה הזו נכון בכל עת ולכל המקרים.

שאלה: האם עלי להבין שאישה צריכה להראות סימני חולשה כדי להפוך את הגבר לחזק?

תשובה: לא. להיפך. כשתקראו מחדש את ההרצאה הזו, תראו שזה לא השתמע כלל. היא צריכה להראות את הכוח האמיתי שלה ולא לפחד מזה. אז היא תוכל להשתמש בו בצורה יעילה, במקום לחפש באופן כפייתי להסתיר אותו, או להשתמש בו בצורה הרסנית מתוך מרד פנימי שאינו מובן עד הסוף. רק כך היא גם יכולה לעזור לאדם לגלות את כוחו האמיתי. אם היא הייתה הופכת את עצמה לחלשה מתוך דיפלומטיה או חנופה, זו הייתה תגובה מאולצת ולא אמיתית. שום דבר לא אמיתי ומניפולטיבי יכול היה אי פעם להיות מועיל באמת. זה היה משפיע רק על שכבה לא בריאה, נכפית, ולא אמיתית באותה מידה של האיש המדובר.

שאלה: אבל אם גבר לא מתקשר עם אישה מתוך פחדנות, מה תהיה התכונה המקבילה לחפש אצל האישה?

תשובה: אתה לא יכול להכליל את זה. ייתכן שזו אחת מכל כך הרבה חלופות. לעולם לא תוכל להצהיר הצהרה כללית מהסוג הזה. זה יכול להיות מאוד מסוכן ומטעה. ניתן למצוא את זה רק על ידי עבודה אישית, אינדיבידואלית. זה יכול אולי להתאים לפעילות

יתר אצל האישה, פעילות מנותבת באופן שגוי שלא הורשתה להתפתח בחופשיות. זה יכול גם להתאים לסוג אחר של פחדנות ברמה אחרת אצל האישה המדוברת. זה יכול להיות כל אחד ממספר גורמים. זה אולי לא רק גורם אחד, אלא שילוב של רבים.

שאלה: מה הסיבה שיש לנו שני סוגים של הורמונים?

תשובה: ההורמונים הזכריים והנקביים הם היבט פיזי של כל הנושא הזה. למעשה, לשני המינים יש את שני ההורמונים. אישה לא יכולה לחיות בלי הורמונים זכריים וגבר בלי הורמונים נשיים. ביטוי פיזי זה הוא הוכחה לשני ההיבטים הקיימים בשני המינים. זה הסמל החיצוני. זו רק שאלה של איוון וחלוקה מתאימים.

אני יכול להוסיף כאן שהרושם הכללי היה קיים במשך זמן רב שרק אישה עוברת מחזורים מסוימים בחיים: מחזורי הווסת ושינוי החיים. האדם עובר מחזורים דומים, רק שהם לא באים לידי ביטוי באותו אופן. כאשר בני האדם יהיו מתקדמים יותר לפי קווים אלו, המחזורים הללו והעקרונות שלפיהם הם פועלים יתגלו באדם. כדי למצוא אותם, ההתקדמות הפסיכולוגית צריכה לעמוד בקצב ההתקדמות הרוחנית והמטאפיזית. אז כל גבר יוכל למצוא את המחזור שלו שעובד בנפרד, ולא לפי כללים ביולוגיים מוגדרים כמו אצל האישה. זו תהיה הכרה שימושית מאוד. המחזור של האדם משתנה בהתאם לאדם עצמו. אפשר להשוות את זה לעיקרון של מפה אסטרולוגית שנעשתה עבור כל אדם בנפרד. המחזור האינדיבידואלי של הגבר דומה אפוא עקרונית להורוסקופ. לקצב של מחזורים בודדים אלה יש משמעות רבה בחייו של גבר.

באותה מידה, לא רק האישה יולדת. אישה יולדת פיזית, בעוד שהגבר יכול ללדת בנשמה, כביכול. אותם חוקים הנוגעים ללידה פיזית מתקיימים גם לגבי לידה רוחנית. בהתאם לבריאות נשמתו, הלידות תהיינה בריאות או שתיכשלנה, לא תשגנה את מטרותן.

שאלה: למה בדיוק הכוונה שאדם יולד רוחנית?

תשובה: האדם בעצמי היצירתי האמיתי יכול להוליד רעיונות יפים ומועילים שיכולים להיות שימושיים ומעשיים בכל התחומים, לא רק בתחום הפיזי. רעיונות ומחשבות הם קיימים וחיים. לעתים קרובות שמעתם את המילים הללו באות לידי ביטוי, אבל אתם לוקחים אותן כצורת ביטוי. במציאות, תהליך הלידה של רעיון מתרחש על פי אותם עקרונות כמו לידה פיזית.

מכיוון שהאישה גם יצירתית, גם היא יכולה ללדת באופן רוחנית - והיא עושה זאת. רק הצד הנשי בטבעה של הישות מסוגל ללדת. אצל האישה, הצד הנשי מופנה בעיקר כלפי חוץ על ה"דיסק" [כך באנגלית, כולל הגרשיים], כך שהלידה הפיזית באה לידי ביטוי. עם זאת, זה לא מונע ממנה ללדת גם לידה נפשית ורוחנית בזמנים אחרים, כאשר פני הדיסק הזה עשויים לנטות פנימה. לאדם, לעומת זאת, יש את הצד הנשי, הלידה של הטבע שלו, שמופנה פנימה בכל עת. זה כמעט בלתי אפשרי למצוא את המילים הנכונות להסביר לכם את הדברים האלה, אבל מידע זה עשוי לפתוח בפניכם אופקים חדשים להרחבת ההבנה והתפיסה שלכם, למרות שהמילים שלי מוגבלות ולעתים קרובות עשויות להיראות מפושטות יתר על המידה.

אני פורש שוב, יקירי, עם ברכות ובאהבה, עם אור ועוצמה לכל אחד מכם: אלה מכם שנמצאים כאן ואתם הרחוקים וקוראים את דברי. המשיכו בנתיב שלכם וזה ישחרר אתכם לעד. זה ישחרר אתכם מהכלא העצמי שלכם. הֵיו בשלווה, הֵיו באלוהים.

תרגום: חווה אילון

Edited by Judith and John Saly

For information to find and participate in Pathwork activities world wide, please write:

The Pathwork Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

The following notices are for your guidance in the use of the Pathwork® name and this lecture material.

Trademark/Service Mark

Pathwork® is a registered service mark owned by The Pathwork Foundation, and may not be used without the express written permission of the Foundation. The Foundation may, in its sole discretion, authorize use of the Pathwork® mark by other organizations or persons, such as affiliate organizations and chapters.

Copyright

The copyright of the Pathwork Guide material is the sole property of The Pathwork Foundation. This lecture may be reproduced, in compliance with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy, but the text may not be altered or abbreviated in any way, nor may the copyright, trademark, service mark, or any other notices be removed. Recipients may be charged the cost of reproduction and distribution only.

Any person or organization using The Pathwork Foundation service mark or copyrighted material is deemed to have agreed to comply with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy. To obtain information or a copy of this policy, please contact the Foundation.